

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 29^{ΗΣ} ΜΑΡΤΙΟΥ 1956

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΩΝΣΤ. ΡΩΜΑΙΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ὁ κ. Κωνστ. Ἄμαντος παρουσιάζων τὸ βιβλίον τοῦ Δημ. Κούσουλα «Τὸ τίμημα τῆς Ἐλευθερίας», Ἀθῆναι 1955, σελ. 284, καὶ ἐπαινῶν τὸν συγγραφέα, εἶπε τὰ ἑξῆς :

Ὁ κ. Κούσουλας, ἀφοῦ ἠγωνίσθη εἰς τὰ ἑλληνοαλβανικὰ σύνορα καὶ ἔπειτα κατὰ τῶν συμμοριτῶν, οἱ ὅποιοι τὸν συνέλαβον καὶ αἰχμάλωτον, μετέβη εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὅπου κατέλαβε πανεπιστημιακὴν θέσιν. Ἐκεῖ ἠδυνήθη νὰ γράψῃ τὴν ἱστορίαν τῆς τελευταίας δεκαετίας τῆς Πατρίδος του ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ τίμημα τῆς ἐλευθερίας», πόσον δηλ. ἐστοίχισεν ἡ ἐλευθερία εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ βιβλίον ἐξεδόθη πρῶτον ἀγγλιστὶ καὶ ἔπειτα ἑλληνιστί. Ὁ κ. Κούσουλας, ἀφοῦ ἐξ αὐτοψίας ἐγνώρισε τὰς θυσίας καὶ τὰ δεινὰ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, ἠδυνήθη εἰς τὴν Ἀμερικὴν νὰ χρησιμοποιήσῃ καὶ τὰ ἐπίσημα κείμενα, τὰ πρακτικὰ π.χ. τῆς δίκης τῆς Νυρεμβέργης, λευκὰς βίβλους, ἔργα τῶν συγχρόνων μεγάλων πολιτικῶν· οὐδεὶς ἄλλος Ἕλλην ἐμελέτησε τόσα ἐπίσημα κείμενα καὶ ἐκθέσεις, ὅσας ὁ κ. Δ. Κούσουλας.

Ὁ συγγραφεὺς γράφει μὲ βαθεῖαν γνῶσιν καὶ σαφήνειαν περὶ τῶν γεγονότων τῆς πατρίδος, διὰ τοῦτο δὲ τὸ βιβλίον του ἐπροκάλεσεν ἐντύπωσιν καὶ ἐπληνέθη μεγάλως.

Παραθέτω μερικὰς παρατηρήσεις ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον βιβλίον.

Ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῆς δίκης τῆς Νυρεμβέργης φαίνεται ὅτι ἡ ἄμυνα τῆς Ἑλλάδος καθυστέρησε τὴν ἐπίθεσιν τῶν Γερμανῶν κατὰ τῆς Ρωσίας ἐπὶ πέντε ἑβδομάδας (κατὰ Μάϊον - Ἰούνιον 1941) (σ. 19). Ἀναπτύσσει τὴν ὠφέλειαν τῆς Ἑλληνογιογκοσλαβικῆς συνεργασίας καὶ τονίζει τὴν βλάβην ποὺ ἐπέφερον ἡ διάσπαισις

τῆς συνεργασίας αὐτῆς (σ. 26) καὶ ἄλλοτε καὶ κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον. Ἐντι-προσωπεύει τὴν γνώμην ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν δύναται νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τὰς δυτικὰς δυνάμεις.

Ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῆς δίκης τῆς Νυρεμβέργης ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ Χίτλερ προσεπάθησε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Μουσολίνι κατὰ τῆς Ἑλλάδος (σ. 79). Ὁ Χίτλερ συνηντήθη πρὸς τοῦτο εἰς τὴν Φλωρεντίαν μὲ τὸν Μουσολίνι, ὁ ὁποῖος ὅμως τοῦ ἀνήγγειλεν ὅτι ἦτο ἀργά, ὅτι ἡ ἐπίθεσις ἤρχισεν (σ. 88).

Πρὸ τῆς Γερμανικῆς ἀπειλῆς οἱ Ἕλληνοὶ ἔστειλαν τὸν Eden εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐξετάσῃ τὴν κατάστασιν. Ἀπὸ τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ Churchill (σ. 108) φαίνεται ὅτι ἐπροκάλεσεν ἐντύπωσιν ἢ ἡρωϊκὴ ἀπόφασιν τῶν Ἑλλήνων νὰ ἀντιστοῦν κατὰ τῶν Γερμανῶν, καθὼς καὶ ἡ εἰλικρίνεια καὶ ἡ εὐθύτης κατὰ τὰς σχετικὰς συζητήσεις. Δυστυχῶς σήμερον δὲν τὰ ἐνθυμεῖται αὐτὰ ὁ κ. Eden καὶ συντελεῖ εἰς τὴν διάλυσιν τῆς συνεργασίας Ἑλλήνων, Τούρκων καὶ Γιουγκοσλάβων, ἢ ὁποῖα, κατὰ τὸν συγγραφέα, εἶναι τόσον ἀναγκαῖα (σ. 121).

Ὁ συγγραφεὺς παρατηρεῖ ὅτι οἱ Ἕλληνοὶ ἀνεγνώρισαν μὲν τὴν εὐθύτητα τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' οἱ ἴδιοι διέπραξαν λάθη, ὑπεστήριξαν τὸ ΕΑΜ καὶ ὑπεδαύλισαν ἐσωτερικὰς διαφωνίας (σ. 136, 146) χάριν ὠρισμένων ἰδίων σκοπῶν.

Πρέπει ὅμως νὰ παρατηρηθῇ ὅτι οἱ Ἕλληνοὶ ἐβοήθησαν τὴν Ἑλλάδα νὰ κρατηθῇ ἔξω τοῦ παραπετάσματος (σ. 176). Σημειωτέον ὅτι τὸ κομμουνιστικὸν κίνημα τοῦ Δεκεμβρίου δὲν ἔτυχε βοήθειας ἀπὸ τοὺς Ρώσους καὶ ἀπέτυχε (σ. 182). Ὀλίγους μῆνας ὅμως ἀργότερον, τὸν Ἰούλιον τοῦ 1945, ἤλλαξεν ἡ Ρωσικὴ πολιτικὴ, ἠθέλησε νὰ βοηθήσῃ τὸν κομμουνισμόν, πρῶτος δ' ὁ Τίτο ὠμίλησε δορικῶς κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Συγχρόνως ὁ Stalin ἐζήτησεν εἰς τὸ Πότσδαμ βάσεις εἰς τὸ Αἰγαῖον.

Τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα ἀπέτυχε, διότι δὲν ἔτυχε βοήθειας Ρωσικῆς. Ἀφοῦ ὅμως μετέβαλαν γνώμην τὸ 1945 οἱ Ρῶσοι, ἐσυμφώνησαν μὲν διὰ τὴν παραχώρησιν τῶν Δωδεκανήσων, ἀλλ' ἠθέλουν νὰ δώσουν τὴν Θράκην εἰς τοὺς Βουλγάρους (σ. 208) καὶ δὲν ἐσυμφώνησαν μὲ τοὺς Ἀμερικανούς, οἱ ὁποῖοι δι' ἀποφάσεως τοῦ Κογκρέσου τῆς 29 Ἰουλίου 1945 ἠθέλουν νὰ δώσουν τὴν Β. Ἠπειρον εἰς τὴν Ἑλλάδα (σ. 203). Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου οἱ Ρῶσοι ἐβοήθησαν τοὺς κομμουνιστὰς νὰ ἀναλάβουν ἀγῶνα κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ὡς τάχα φασιστικοῦ, τὰ δ' ἐπιχειρήματα τούτων ἐνώπιον τῶν Ἑθνῶν. Ἐθνῶν ὁμοίαζαν μὲ ὅσα ἔγραφεν ὁ Ρίτσοπ-στης κατὰ τῆς Ἑλλάδος (σ. 212). Ἡ Ἑλλάς ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας, τὸ ὁποῖον ὥρισεν ἐπιτροπὴν διεθνήν διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν κατάστασιν τῶν συνόρων τῆς Ἑλλάδος, ὅπου οἱ κομμουνιστὰὶ ὠργιάζαν. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐρεύνης ἐτάχθη ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἦτοι ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, ὅταν δ' ὁ Τροῦμαν τὸν

Μάρτιον τοῦ 1947 ἐδήλωσεν ὅτι πρέπει ἡ Ἑλλάς νὰ ὑποστηριχθῆ, ἤρχισαν νὰ ἀναφαίνωνται ἐλπίδες σωτηρίας. Εὐτυχῶς ἐπηκολούθησαν διαφωνίαι τῶν κομμουνιστῶν καὶ ὁ Τίτο ἔκλεισε τὰ σύνορα τὸν Ἰούλιον τοῦ 1949 καὶ μετὰ ἓνα μῆνα τὸν Αὐγούστον τοῦ 1949 ἐνικῶντο οἱ συμμορῖται εἰς τὸν Γράμμον καὶ Βίτσι. Δὲν ἠτόλυνεν ὅμως τὴν ἑλληνικὴν νίκην μόνον ἡ διαφωνία τοῦ Τίτο, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἡ καλὴ ἑλληνικὴ διοίκησις τοῦ στρατοῦ, ἀφ' ἧς ἀνέλαβε αὐτὴν ὁ στρατάρχης Παπάγος καὶ διωρθώθησαν λάθη ξένων στρατιωτικῶν, οἱ ὅποιοι δὲν ἐγνώριζαν καλὰ τὴν γεωγραφικὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος. Σημειωτέον ὅτι ὁ συγγραφεὺς Κούσουλας ἐπολέμησεν εἰς τὸ Βίτσι καὶ εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἴδῃ πλῆθος ὄπλων μὲ ρωσικὰ σύμβολα. Τόσον μεγάλη ἦτο ἡ βοήθεια τῶν Ρώσων.

Πολλὰ ἐγράφησαν περὶ τοῦ ἀγῶνος κατὰ τῶν συμμοριτῶν, ἀλλὰ νομίζω ὅτι δὲν ἐγράφη ἡ τελευταία λέξις ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς. Ἡ ξένη προπαγάνδα εἶναι φοβερὰ καὶ δὲν νομίζω ὅτι ἐπράξαμεν μέχρι τοῦδε καὶ ὅτι ἔπρεπε διὰ νὰ τὴν ἀντιμετωπίσωμεν.

Πολύτιμον βοήθημα διὰ τὰ δίκαια τῆς Ἑλλάδος εἶναι τὸ βιβλίον τοῦ διακεκριμένου λογίου καὶ φιλοπάτριδος καθηγητοῦ κ. Κούσουλα (παρέχει πάντοτε τὰς δεούσας μαρτυρίας) καὶ εὐχομαι νὰ χαρίσῃ οὗτος καὶ ἄλλα βοηθήματα εἰς τὴν Πατρίδα του.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΜΕΛΟΥΣ

ΦΥΤΟΠΑΘΟΛΟΓΙΑ.— *La lutte contre la mouche des olives. Les parasites du dacus, par Constantin A. Isaakidès*.*

Nous avons poursuivi l'année dernière, tant en Eubée qu'en Crète orientale, nos recherches portant sur la mouche des olives et sur les parasites de cette mouche. Nous désirons faire part de ces recherches à l'Académie d'Athènes, parce qu'elles étaient notre point de vue concernant les procédés à employer pour prévenir les dommages causés par le dacus à la production oléicole.

D'après nous, ces procédés consistent à favoriser l'action des parasites indigènes du dacus, tout en se livrant parallèlement à l'extermination de cet insecte par des appâts, c'est-à-dire par les aspersion des olivaias avec une mixture arsénicomélassée.

L'olivier est un des éléments de notre végétation spontanée de plantes à feuilles persistantes, sclérophylles, et il constitue en plusieurs en-

* ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Α. ΙΣΑΑΚΙΔΟΥ, Ἡ καταπολέμησις τοῦ δάκου τῆς ἐλαίας καὶ τὰ παράσιτα αὐτοῦ.